

1 мая – каментарый да Евангелля
на III Велікодную нядзелю (Ян 21, 1–19)

Дарога любові

Дваццаць першы раздзел Евангелля паводле св. Яна вядзе нас да берагоў Тыбэрыядскага возера. Апосталы, якія ў пэўны момант свайго жыцця кінулі сеткі, каб стаць лаўцамі людзей, пасля бурных падзеяў у Іерусаліме вяртаюцца, каб зноў стаць рыбакамі. На жаль, гэта немагчыма. Пасля шматгадовага знаёмства з Езусам цяжка вярнуцца да старой рэальнасці і ранейшых задач. Тая першая сустрэча з Хрыстом, потым паглыбленая, перамяніяе вучняў да такой ступені, што яны губляюць здольнасць выконваць сваю першую прафесію. Ноч без улову становіцца доказам гэтаму. Езу́с, які стаіць на беразе Тыбэрыядскага возера, паказаны як Той, хто прыходзіць на дапамогу сваім згубленым вучням. Гэты момант з разважаемай сцэны дэманструе нам, што для таго, каб распазнаць Бога, не трэба рабіць нейкія вялікія рэчы. Ён прыходзіць, калі мы займаемся сваім звычайнімі справамі. Фактычна, перш чым мы вырашым шукаць Яго, Ён ужо знаходзіцца побач. І нават не чакае ад нас незвычайнай любові.

Калі вучні пасля цудоўнага ўлову рыбы дабіраюцца да берага, яны сустракаюць там Хрыста, які ўжо сам гатуе для іх паслак і запрашае яго спажыць. Тут выразна бачна спасылка на Эўхарыстыю. Езус ва ўсіх сцэнах пасля ўваскрасення спасылаецца на паслак і дае пазнаць сябе падчас яго. Так вучні, што ішлі ў Эмаўс, пазналі Яго ў ламанні хлеба. А ў Вячэрніку, калі Езус прыходзіць сам, пытаецца ў вучняў, ці ёсьць у іх што паесці. Такім чынам, у гэтых сцэнах Хрыстос становіцца цэнтрам, з якога выпраменьваюць жыццё і любоў.

Спажыванне ежы з Уваскраслым для Пятра таксама з'яўляецца падставай таго, што спачатку трэба быць сябрам Езуса і ўдзельнікам Стала Пана, а толькі потым можна быць пакліканым да пастырскага служэння. Калі Езус адводзіць Пятра ўбок, Ён не папракае

III Велікодная нядзеля

Аўтар: кс. Юрый Марціновіч
01.05.2022 00:00

яго ў здрадзе. Хоча ведаць, ці той усё яшчэ любіць, таму што толькі на любові можна аднавіць сапраўдныя адносіны паміж вучнем і Хрыстом.

Шлях Пятра ад граху да вызнавання любові для нас поўны надзеі. Нават адрачэнне ад Бога можа быць сцёрта актам сапраўднай любові. Няхай дарога любові ніколі ў нас не загіне.